VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki
(nr 151)
z dnia 17 lipca 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki (nr 151)

17 lipca 2019 r.

Komisja Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki, obradująca, pod przewodnictwem posła **Ireneusza Rasia (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację na temat wspierania sportu osób niepełnosprawnych,

– informację ministra sportu i turystyki na temat priorytetów w zakresie upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych,

– informację ministra sportu i turystyki na temat stypendiów i nagród przyznawanych sportowcom niepełnosprawnym za osiągnięte wyniki sportowe.

W posiedzeniu udział wzięli: **Jan Widera** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki wraz ze współpracownikami, **Jacek Welter** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Łukasz Szeliga** prezes Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Zdzisław Janulewicz**, **Krzysztof Majer** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dzień dobry państwu. Witam zaproszonych gości, z panem ministrem Janem Widerą na czele.

W porządku dziennym mamy trzy punkty: rozpatrzenie informacji na temat wspierania sportu osób niepełnosprawnych; rozpatrzenie informacji ministra sportu i turystyki na temat priorytetów w zakresie upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych, rozpatrzenie informacji Ministra Sportu i Turystyki na temat stypendiów i nagród przyznawanych sportowcom niepełnosprawnym za osiągnięte wyniki sportowe. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie słyszę. Stwierdzam jego przyjęcie.

Przechodzimy do rozpatrzenia informacji na temat wspierania sportu osób niepełnosprawnych. Panie ministrze, oddaję panu głos.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Jan Widera:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, sport niepełnosprawnych jest jednym z wiodących zagadnień związanych z działaniami podejmowanym przez ministra sportu i turystyki. To dziedzina aktywności fizycznej, która wymaga wyjątkowego potraktowania w planowaniu zadań objętych wsparciem finansowym resortu sportu. Upowszechnianie sportu osób niepełnosprawnych to przede wszystkim dotarcie do tej części społeczeństwa, która z uwagi na ograniczenia i bariery nie mogła dotąd w pełni korzystać z dostępu do przestrzeni publicznej, również w obszarze sportu. Obecnie rozwój sportu osób niepełnosprawnych stał się jednym z priorytetów państwa, które w coraz większym stopniu podejmuje działania zmierzające do wykorzystania sportu na rzecz budowania kapitału społecznego. W tym wymiarze włączenie osób z niepełnosprawnością ma coraz większe znaczenie, nie tylko dla rozwoju sportu w ogóle, ale też dla integracji i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Szanowni państwo, myślę, że moją wypowiedź może uzupełnić pan Maciej Rosiński, który jest opiekunem tej grupy osób w Ministerstwie Sportu i Turystyki.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Sportu dla Wszystkich w Ministerstwie Sportu i Turystyki Maciej Rosiński:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, do głównych obszarów działań Ministerstwa Sportu i Turystyki na rzecz upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych należy realizacja Programu Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych. To nasze podstawowe narzędzie wsparcia. Realizowana jest też współpraca ekspercka z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w ramach porozumienia oraz porozumienia wykonawczego poprzez wymianę informacji w zakresie zgłaszanych projektów, konsultacje merytoryczne na etapie oceny wniosków i przyznawania środków oraz szkolenia. Kolejnym obszarem jest współpraca z Radą Sportu Osób Niepełnosprawnych – organem powołanym przez ministra sportu i turystyki w ramach wyznaczania kierunków rozwoju sportu osób niepełnosprawnych w Polsce, analiza efektów działania MSiT i PFRON w obszarze sportu osób niepełnosprawnych oraz monitorowanie stanu przygotowań polskiej reprezentacji do igrzysk paraolimpijskich, głuchych i olimpiad specjalnych. Kolejnym obszarem działań MSiT jest udział w pracach nad projektami dokumentów strategicznych na rzecz osób niepełnosprawnych. Na szczególną uwagę zasługują dwa takie dokumenty: rządowy program Dostępność Plus na lata 2018–2025, ustanowiony uchwałą Rady Ministrów, oraz projekt Strategii na rzecz Osób Niepełnosprawnych 2019–2030, który jest nadal procedowany. Ostatnim z najważniejszych obszarów działań MSiT jest udział w pracach rad i zespołów działających na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym w Krajowej Radzie Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, zespole do spraw wykonywania postanowień konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz zespole do spraw opracowania rozwiązań w zakresie poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin.

Jak już wspomniałem, głównym narzędziem MSiT w zakresie wspierania sportu osób niepełnosprawnych jest Program Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych. W ubiegłym roku dofinansowaniem objęto łącznie 83 projekty w zakresie upowszechniania sportu na kwotę 18,7 mln zł. Dzięki środkom Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej przeprowadzono zajęcia sekcji sportowych dla ponad 14 tys. osób, skupionych w 21 ośrodkach, oddziałach i klubach sportowych w Polsce. Ponadto zorganizowano 268 imprez sportowych, z czego 91 rangi mistrzostw Polski i pucharów Polski, w których łącznie wzięło udział 34 tys. uczestników. Ponadto kolejnym zadaniem realizowanym w ramach Programu Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych jest organizowanie obozów sportowych. W roku ubiegłym zorganizowano 83 takie obozy, w których uczestniczyło prawie 4 tys. osób. Kolejnym zadaniem realizowanym w ramach programu jest promocja sportu osób niepełnosprawnych. W roku ubiegłym zrealizowano 13 projektów w zakresie sportu osób niepełnosprawnych, które trafiły do prawie 20 mln odbiorców. Na szczególną uwagę zasługuje kampania informacyjna „Grajmy razem!", prowadzona przez stowarzyszenie Olimpiady Specjalne Polska. Celem kampanii była zmiana świadomości społecznej na temat możliwości i umiejętności osób z niepełnosprawnością intelektualną, wzrost akceptacji, eliminowanie stereotypów i uprzedzeń. Ponadto kampania przybliżyła społeczeństwu sylwetki i sportowy wysiłek zawodników z niepełnosprawnością intelektualną zrzeszonych w tym stowarzyszeniu.

Jeśli chodzi o działania MSiT na rzecz sportu osób niepełnosprawnych w starszym wieku – 50+, łącznie w zajęciach sekcji sportowych, imprezach, mistrzostwach Polski i obozach sportowych realizowanych w ramach programu wzięło udział 9120 osób starszych niepełnosprawnych, 50+, co stanowi 17,5% ogółu uczestników tych trzech zadań. Jeśli chodzi o udział kobiet w naszym programie, w roku ubiegłym w naszych zadaniach wzięło udział prawie 14 tys. kobiet, co stanowi 26,5% ogółu uczestników programu. W naszych programach zwracamy uwagę również na potrzeby dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami. Takich odbiorców w ubiegłym roku było 10 600, czyli 20,5% ogółu uczestników. Jeśli chodzi o rok bieżący, decyzją ministra sportu i turystyki dofinansowano ogólnie 89 projektów na kwotę 18,7 mln zł. Udzielono dofinansowania 46 podmiotom, w tym 13 organizacjom ogólnopolskim, 7 polskim związkom sportowym oraz 26 organizacjom regionalnym i lokalnym klubom sportowym. Jeśli chodzi o wysokość nakładów, w porównaniu do roku 2015 w zakresie zajęć sekcji sportowych nastąpił

wzrost o 17,1%. Jeśli chodzi o imprezy, jest to wzrost o 31,4%. Jeśli chodzi o organizację obozów, jest to prawie 30%. Największy wzrost odnotowano w zakresie promocji sportu osób niepełnosprawnych – ponad 200% w stosunku do roku 2015. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Witam również pana Łukasza Szeligę. Może przedstawią państwo wszystkie trzy informacje, a potem poproszę pana Łukasza o wypowiedź i przeprowadzimy dyskusję poselską. Tak byłoby najlepiej. Przejdźmy do drugiego obszaru. Chodzi o priorytety w zakresie upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych. Bardzo proszę.

Główny specjalista w departamencie MSiT Maciej Rosiński:

Szanowni państwo, jeśli chodzi o priorytety MSiT w zakresie upowszechniania sportu niepełnosprawnych, problematyka ta została uwzględniona w naszym najważniejszym dokumencie, jakim jest program rozwoju sportu do roku 2020. Określone zostały one w priorytetach przeciwdziałania negatywnym zjawiskom w sporcie oraz promocji pozytywnych wartości kształtowanych przez sport w zakresie równego traktowania sportowców niepełnosprawnych. Następnym obszarem było wspieranie włączenia społecznego poprzez sport w zakresie wspierania integracji osób niepełnosprawnych poprzez ich uczestnictwo w sporcie. Aktualnie – muszę dodać – trwają prace nad nowelizacją programu rozwoju sportu do 2020 roku. Projekt ten przekazano do uzgodnień resortowych. Tam również znajdą się odniesienia do obszaru sportu osób niepełnosprawnych. Tak jak wspomniałem, podstawowym narzędziem dla MSiT jest Program Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych. Dla tego programu określone są priorytety – włączenie społeczne osób niepełnosprawnych, w tym starszych osób niepełnosprawnych, co już przedstawiłem w pierwszej części materiału, wzrost aktywności fizycznej osób niepełnosprawnych, promocja sportu osób niepełnosprawnych, promocja społecznych, edukacyjnych, wychowawczych i prozdrowotnych wartości sportu.

Sport osób niepełnosprawnych znajduje również odzwierciedlenie w dokumentach strategicznych. Znalazł się też w projekcie Strategii na rzecz Osób Niepełnosprawnych 2019–2030 w obszarze filaru: dostępność. Jeśli chodzi o upowszechnianie sportu niepełnosprawnych, ujęto tam takie zadania jak wspieranie organizacji zajęć sekcji sportowych oraz imprez i obozów sportowych, jak również zachęcanie osób niepełnosprawnych do udziału w powszechnej działalności sportowej na wszystkich poziomach i popieranie tego uczestnictwa. Jak mogą państwo przeczytać, zapisy tej strategii są bardzo kompatybilne i nawiązują do kluczowych zadań realizowanych przez Ministerstwo Sportu i Turystyki w ramach wspomnianego wcześniej programu. Ponadto niedawno ukonstytuował się rządowy program Dostępność Plus 2018–2025. W zakresie działania 26 – „Sport, turystyka i rekreacja bez barier" realizujemy zadania w zakresie animacji i promocji kultury fizycznej i turystyki aktywnej osób z niepełnosprawnościami.

Jeśli chodzi o realizację priorytetów Ministerstwa Sportu i Turystyki w obszarze upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych, znalazło to swoje odzwierciedlenie w porozumieniu zawartym między ministrem sportu i turystyki, sekretarzem w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, jednocześnie pełnomocnikiem rządu do spraw osób niepełnosprawnych, oraz prezesem Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Do tego porozumienia zawarto również porozumienie wykonawcze, w którym określono szczegółowe warunki realizacji tych porozumień. Istotą porozumienia jest inicjowanie oraz realizacja wspólnych działań na rzecz rozwoju sportu osób z niepełnosprawnością w Polsce. Strony porozumienia prowadzą wymianę informacji w zakresie zgłaszanych projektów oraz konsultacje merytoryczne na etapie oceny wniosków i przyznawania środków. Przedstawiciele zarówno Ministerstwa Sportu i Turystyki, jak i PFRON biorą udział w pracach komisji oceniających, a w roku ubiegłym miałem okazję prowadzić szkolenie dla pracowników PFRON w zakresie oceny wniosków dotyczących sportu osób niepełnosprawnych. Współpraca jest ścisła, wymiana informacji ma miejsce i liczymy na dalszy jej rozwój.

Osobną dziedziną, w której omawiane, tworzone i ustalane są priorytety, są prace Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych. Minister powołał to gremium, składające się z przedstawicieli czołowych, liczących się organizacji działających w obszarze sportu osób

niepełnosprawnych. Mamy tu zarówno przedstawicieli tych organizacji, jak i zawodników i parlamentarzystów. Mamy również przedstawiciela środowiska akademickiego z AWF Kraków. To naprawdę silny, bardzo dobrze merytorycznie przygotowany zespół, jeśli chodzi o analizę i doskonalenie naszych priorytetów i kierunków pracy. Uważam, że to gremium doskonale spełnia oczekiwania. Z mojej strony to wszystko. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Nie chcąc męczyć dalej pana ministra, proszę pana dyrektora, aby powiedział coś o stypendiach sportowych. Może ktoś inny chce zabrać głos? Pan minister mimo swojej niedyspozycji będzie walczył – jak przystało na sportowca.

Podsekretarz stanu w MSiT Jan Widera:

Króciutka informacja, jeśli chodzi o nagrody i stypendia. Sprawy związane z przyznawaniem stypendiów sportowych i nagród dla sportowców niepełnosprawnych zostały uregulowane w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 roku o sporcie, rozporządzeniu ministra sportu i turystyki z dnia 14 listopada 2017 roku w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej oraz rozporządzeniu ministra sportu z dnia 14 listopada tego samego roku w sprawie wyróżnień i nagród pieniężnych za wybitne osiągnięcia sportowe. Stypendia sportowe przyznawane są członkom kadry narodowej w kategorii seniorów za zajęcie miejsc 1–8 w igrzyskach, mistrzostwach świata i Europy, zawodnikom w kategorii młodzieżowców za zajęcie w mistrzostwach świata i Europy miejsc 1–6 oraz zawodnikom w kategorii juniorów, za zajęcie w mistrzostwach świata i Europy miejsc 1–3, po spełnieniu przez nich innych warunków określonych w przepisach ustawy i rozporządzenia.

Minister sportu i turystyki w szczególnie uzasadnionych przypadkach może przyznać członkom kadry narodowej specjalne stypendium sportowe. Obecnie z tego typu stypendium sportowego korzysta 63 sportowców. Nagrody pieniężne mogą być również przyznawane osobom startującym w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym, wyłącznie w kategorii seniorów. Warunkiem otrzymania nagrody jest zajęcie miejsca 1–3 w igrzyskach, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy. Za zajęcie pierwszego miejsca w igrzyskach zawodnik może uzyskać nagrodę w wysokości 80 500 zł.

W wyniku wprowadzonych w 2017 roku zmian legislacyjnych systematycznie wzrasta grupa zawodników, którzy otrzymują stypendia i nagrody pieniężne, jak również następuje znaczny wzrost środków na ich wypłatę. W 2011 roku stypendia sportowe w łącznej kwocie prawie 2 mln zł otrzymało 167 zawodników niepełnosprawnych. Już w ubiegłym roku wsparciem stypendialnym objęto 308 zawodników i na wypłatę stypendiów przeznaczono ponad 10 mln zł. W 2011 roku nagrody pieniężne w kwocie prawie 218 tys. zł otrzymało 27 zawodników, a w ubiegłym roku na wypłaty nagród dla 133 zawodników przeznaczono prawie 1400 tys. zł. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Teraz wypowie się wcześniej już awizowany prezes Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego Łukasz Szeliga. Prosimy o odniesienie się do tej informacji. Bardzo proszę.

Prezes Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego Łukasz Szeliga:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, rzeczywiście sport osób z niepełnosprawnościami odnotował rekordowe nakłady ze strony Ministerstwa Sportu i Turystyki. Wzrost środków wyniósł około 33% i powędrowały one zarówno do naszych zawodników, jak i innych beneficjentów, którzy występują w obszarze sportu niepełnosprawnych. Reprezentuję Polski Komitet Paraolimpijski i Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start”. Cieszymy się, że rosną środki, ale zmienił się system kwalifikacji na igrzyska paraolimpijskie. Kiedyś zawodnikowi wystarczyło pojechać raz na zawody i zdobyć miejsce w rankingu, co dawało przepustkę na wyjazd. I taki plan był realizowany przez większość trenerów – po to, aby można było skupić się na procesie treningowym i wydawać środki na część związaną z przygotowaniem i możliwością startu w zawodach. Aby dziś walczyć o kwalifikacje na igrzyska paraolimpijskie, trzeba tę pozycję utrzymywać. Wiąże się to z tym, że musimy startować w większej liczbie zawodów, które są rozgrywane na terenie całego świata. To oczywiście pociąga za sobą konsekwencje finansowe.

Puchar świata w Ameryce Południowej, gdzieś w Azji, Stanach Zjednoczonych powoduje, że mimo rekordowych nakładów z MSiT ciągle są jakieś obszary, które wymagają wsparcia, w dużym stopniu też w zakresie sprzętowym. Sprzęt używany przez zawodników jest produkowany na małą skalę, indywidualnie i ma to swoje konsekwencje.

Jeśli chodzi o współpracę z PFRON, to rzeczywiście bardzo dobry krok, aby PFRON wspierał to, co jest związane z upowszechnianiem sportu. Konkursy, które realizowane są przez PFRON, wymagają na pewno uproszczenia procedur, aby były bardziej spójne z tym, co jest w MSiT i co dotyczy sportu. Wówczas łatwiej będzie sięgać po te środki i łączyć je ze standardami w MSiT.

Promocja sportu – wzrost jest duży, niemal 200%, ale każde środki w tym zakresie są potrzebne po to, aby budować kolejne kampanie społeczne i pokazywać społeczeństwu, że mimo niepełnosprawności można być człowiekiem aktywnym, który normalnie funkcjonuje, również na co dzień. Sport na pewno pomaga przejść tę rehabilitację i upowszechnianie jest jeszcze bardziej kluczowe niż wyniki na igrzyskach paraolimpijskich. Nasi zawodnicy zostali również objęci projektem „Team 100". Zawodników reprezentujących sport osób z niepełnosprawnościami jest 37 spośród 250 beneficjentów. To dobry program, który pomaga tym wszystkim osobom lepiej się przygotowywać.

Kwestia stypendiów – stypendia sportowe w bardzo dużych kwotach wędrują do zawodników. Mamy sytuacje, w których zawodnicy nie spełniają zasady 12 zawodników z 8 państw. Stąd te specjalne stypendia ze strony MSiT, które się pojawiły. Nasze środowisko proponuje, aby medalistów tego typu nagradzać na poziomie 50% stawki. Mamy sytuacje, że po igrzyskach paraolimpijskich wypłacane są stawki 50% dla medalistów, mimo iż nie spełniają kryterium 12/8. Proponujemy, aby tę formułę rozszerzyć do innych zawodów sportowych – mistrzostw świata, Europy. Wówczas ten problem powinien być rozwiązany. Mamy sytuację, w której Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start" i jego zawodnicy – jeśli popatrzymy na kwoty przeznaczane na stypendia – mają środki proporcjonalnie niskie przeznaczone na szkolenia. W moim odczuciu taka proporcja nie powinna się utrzymywać. To, co proponujemy naszym zawodnikom w tym układzie, czasami jest mało atrakcyjne i oczekiwania zawodników po tym, jak wędrują do nich znaczące środki ze stypendiów, również rosną.

Ten sport ciągle ewoluuje, ciągle się zmienia. Jakość pucharów świata, zawodów sportowych ciągle rośnie. Musimy próbować gonić świat, aby utrzymać naszą pozycję zarówno w przypadku igrzysk paraolimpijskich, igrzysk niesłyszących i olimpiad specjalnych, aby nasi zawodnicy mogli spokojnie przygotowywać się na takim samym poziomie, jak ich konkurenci. Mamy przykład kilku dyscyplin, w których widać, że świat nam troszkę odskoczył. Mimo wielu różnych projektów, które zaowocują za 4–8 lat – obecnie tego nie widać, bo do swojej przyszłości sportowej przygotowuje się młodzież. To długi proces. To nie są sytuacje, w których za 2–3 lata możemy mówić o efektach. Program rozwijania sportu, który realizujemy z PFRON i ministerstwem, poprzez sekcje pływackie, które powstają na terenie całego kraju, przyniesie efekty za kilkanaście lat. Byłbym bardzo zadowolony, jeśli ministerstwo utrzyma kierunek zmian i jeśli przy jeszcze bardziej spójnej współpracy z PFRON będziemy szli w kierunku zaspokajania potrzeb komunikowanych przez trenerów i zawodników. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję panu prezesowi. Czy są pytania? Tomasz Kucharski, bardzo proszę.

Poseł Tomasz Kucharski (PO-KO):

Panie ministrze, chciałem dopytać o stypendia specjalne. Czy wszyscy medaliści z mistrzostw Europy, świata i igrzysk są objęci tym dodatkowym stypendium, czy są jakieś wyłączenia?

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Czy jeszcze ktoś? Nie słyszę. Bardzo proszę o odpowiedź, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MSiT Jan Widera:

Tak, na dzień dzisiejszy praktycznie wszyscy są objęci są tą formą stypendiów.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Panie prezesie – zwracam się do pana Łukasza Szeligi – bardzo prosiłbym o informację e-mailową do sekretariatu Komisji. Wysłalibyśmy ją jako efekt pracy tej Komisji do ministra właściwego do polityki społecznej. Być może znajdzie on inną ścieżkę, podobnie jak MSiT. W rozumieniu prawa jesteście monopolistami na branie środków publicznych na działalność związku. Jesteście zapisani w ustawie o sporcie jako związek sportowy.

Prezes PKPar Łukasz Szeliga:

Panie przewodniczący, nie jesteśmy zarejestrowani jako związek sportowy. To sytuacja, która utrzymuje się od 2010 roku, od czasu wejścia w życie ustawy.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Ale możecie działać jako Polski Komitet Paraolimpijski?

Prezes PKPar Łukasz Szeliga:

Jest taka teoretyczna ścieżka, którą być może pójdziemy. Są pewne różnice w sporcie paraolimpijskim i olimpijskim. W przypadku PKPar sytuacja wygląda tak, że dla dziesięciu dyscyplin światową federacją sportu jest Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski. To sytuacja, której nie spotykamy w sporcie olimpijskim. Aby pójść taką naturalną drogą, PKPar powinien pełnić funkcję związku sportowego w tych dziesięciu sportach, gdzie IPC pełni funkcję światowej federacji sportu. Wówczas PKPar miałby zagwarantowaną ścieżkę…

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Bardziej na zasadzie negocjacji niż konkursu grantowego.

Prezes PKPar Łukasz Szeliga:

Tak. Aktualnie wszystkie środki, które pozyskiwane są z MSiT i PFRON, to pieniądze konkursowe. W przypadku MSiT sytuacja jest bardziej przejrzysta i klarowna. Można ją w jakiś sposób co roku przewidzieć. Jeśli chodzi o PFRON, gwarancji nie ma żadnych, a to bardzo znaczące kwoty, jeśli chodzi o wsparcie całego procesu upowszechniania sportu i prowadzenia zgrupowań dla kadr narodowych. Takie uproszczenie na pewno ułatwiłoby funkcjonowanie w trybie ciągłym, z roku na rok. Oczywiście przedłożę mejlem taką informację.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Bardzo proszę. Tę sytuację trzeba rozwiązać, bo organizacyjnie jest…

Prezes PKPar Łukasz Szeliga:

…niezbyt wygodna.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Pani poseł Małgorzata Niemczyk – proszę bardzo.

Poseł Małgorzata Niemczyk (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Chciałam zapytać ogólnie o liczbę dzieci niepełnosprawnych, którą mamy w kraju. Pytam wyłącznie o niepełnosprawność ruchową, a nie intelektualną. Prosiłabym o rozdzielenie tych rzeczy, jeśli to możliwe. Jaki procent z tych dzieci niepełnosprawnych jest objęty programem sportu dla dzieci niepełnosprawnych? Jaki procent dzieci niepełnosprawnych intelektualnie jest objętych sportem organizowanym w ramach olimpiad specjalnych? Czy mamy takie statystyki? Jeśli chodzi o sport niepełnosprawnych, mam jeszcze pytanie o seniorów, którzy korzystają z wielu udogodnień, jakie mamy w systemie. Są to między innymi sanatoria i różne inne turnusy. Czy oprócz zajęć, które są tam oferowane w ramach NFZ są dla tych osób prowadzone na przykład zajęcia nauki pływania? Wiemy, że w naszym kraju bardzo wiele osób nie potrafi pływać. Mamy bardzo duża liczbę utonięć. Czy ministerstwa mają objęte te grupy jakimś wsparciem, w ramach turnusów, tam, gdzie oni przebywają.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Czy do przedstawienia tych statystyk jesteśmy przygotowani, panie ministrze, panie prezesie? Bardzo proszę.

Główny specjalista w departamencie MSiT Maciej Rosiński:

Panie przewodniczący, prowadzimy statystyki, jeśli chodzi o udział dzieci i młodzieży w ramach naszego programu. Możemy pokusić się o przygotowanie takiej informacji w zakresie na przykład osób niepełnosprawnych intelektualnie – dzieci i młodzieży w zakresie organizacji dotowanych takich jak: Olimpiady Specjalne Polska oraz Sprawni Razem. To duże organizacje ogólnopolskie, skupione na tym obszarze i rodzaju niepełnosprawności. Mamy takie dane za ostatnie lata i możemy wykazać bardzo dokładnie, ile dzieci brało udział w jakim typie zadań – zajęciach sekcji sportowych, obozach sportowych. To możemy powiedzieć dokładnie.

Jeśli chodzi o zadanie dotyczące promocji sportu, co tu dużo mówić – to w dużej mierze bardzo szacunkowe informacje dotyczące dzieci i młodzieży. Możliwość błędu jest tu znaczna.

Jeśli chodzi o zajęcia sekcji sportowych, imprezy sportowe oraz obozy sportowe w ramach Programu Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych realizowanego przez ministerstwo, jesteśmy w stanie przygotować takie materiały dość szybko.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Bardzo proszę je przygotować dla nas na piśmie. Pani poseł chce jeszcze zabrać głos?

Poseł Małgorzata Niemczyk (PO-KO):

Najbardziej zależałoby mi, poza tą informacją, aby dowiedzieć się, jaki odsetek dzieci niepełnosprawnych posiadających w orzeczeniu jakiś stopień niepełnosprawności ruchowej uczestniczy w sporcie dzieci i młodzieży oraz jaki odsetek dzieci i młodzieży posiadających niepełnosprawność intelektualną uczestniczy w olimpiadach specjalnych.

Główny specjalista w departamencie MSiT Maciej Rosiński:

To jest na etapie naszego programu. Myślę, że takich form wsparcia dzieci niepełnosprawnych intelektualnie jest więcej. To nie tylko nasz program. Jeśli chodzi o nasz obszar, możemy coś takiego przygotować.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Bardzo proszę.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Jacek Welter:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowni państwo, Jacek Welter – jestem dyrektorem Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Nawiązując do pytania pani poseł, chciałem poinformować szanowną Komisję, że na chwilę obecną dzieci z orzeczoną niepełnosprawnością mamy zarejestrowanych 206 086 osób. Jedną z najbardziej popularnych form aktywności sportowej dedykowanej dzieciom są turnusy rehabilitacyjne. Chciałbym państwa poinformować, że te turnusy, które są dofinansowywane ze środków PFRON, cieszą się sporą popularnością. W 2017 roku z tej formy aktywności skorzystało ponad 61 tys. osób. W 2018 roku było to blisko 66 tys. osób. Odpowiadając na pytanie dotyczące rozkładu rodzaju niepełnosprawności w tej grupie 206 tys. dzieci, na chwilę obecną nie jestem w stanie przedstawić państwu takich danych. Jeśli będzie taka potrzeba, pisemnie poinformujemy Wysoką Komisję, jaki jest rozkład rodzajów niepełnosprawności w tej grupie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję. Prosimy oczywiście o informację na piśmie. Wtedy pani poseł i my wszyscy dowiemy się o tych rzeczach. Patrzę na salę i nie słyszę innych zgłoszeń.

Poseł Małgorzata Niemczyk (PO-KO):

Nie dostałam odpowiedzi jeśli chodzi o seniorów.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Proszę bardzo.

Poseł Małgorzata Niemczyk (PO-KO):

Nie chodzi o seniorów, mogą to być też grupy starsze, które korzystają ze środków PFRON czy NFZ, uczestnicząc w turnusach rehabilitacyjnych i turnusach w sanatoriach. Czy staramy się uczyć te osoby pływania? To bardzo duża grupa osób niepełnosprawnych, ale są tam też osoby pełnosprawne. W naszym kraju jest problem z pływaniem. Dziękuję.

Główny specjalista w departamencie MSiT Maciej Rosiński:

Pani poseł, jeśli chodzi o osoby niepełnosprawne 50+, w ramach naszego programu również prowadzimy takie statystyki w obrębie dofinansowania zajęć sekcji sportowych, w tym również pływackich, organizacji zajęć sportowych, imprez i obozów sportowych. Takie dane posiadamy i jestem w stanie je przedstawić już teraz.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Proszę bardzo.

Główny specjalista w departamencie MSiT Maciej Rosiński:

W oparciu o rok 2018 wiemy już, że w zajęciach sekcji sportowych, w ramach których również prowadzone są zajęcia sekcji pływackich, wzięło udział 2135 seniorów. Jeśli chodzi o organizację imprez sportowych, takich uczestników mamy 5799. Jeśli chodzi o mistrzostwa Polski i puchary Polski, liczba jest znacznie mniejsza, ale jest to podyktowane charakterem wyczynowym tych imprez – to 618 osób. W obozach sportowych dla osób niepełnosprawnych w roku ubiegłym wzięło udział 560 zawodników starszych – 50+. To dane z naszego Programu Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych. Szczegółowe dane dotyczące aktywności osób niepełnosprawnych 50+ dostępne są w Ministerstwie Zdrowia, do którego w tym zakresie należy się zwrócić.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Pan prezes Szeliga chce jeszcze zabrać głos.

Prezes PKPar Łukasz Szeliga:

Chciałbym się jeszcze odnieść do pytania pani poseł. Generalnie jeśli chodzi o aktywność sportową ludzi z niepełnosprawnościami, mamy problem, że ta piramida – nie tylko w Polsce, ale na całym świecie – ma zbyt małą podstawę. Mówiąc o tym, konieczne jest wykorzystanie sportu na szerszą skalę – zarówno w szkołach integracyjnych. W komitecie realizujemy projekt „WF z paraolimpijczykiem" – w ramach którego nasi sportowcy jeżdżą i prowadzą zajęcia z dziećmi, aby je zachęcać. Później są obozy, sekcje sportowe. Porównując aktywność sportową ludzi z niepełnosprawnościami z pełnosprawnymi, jest ona na pewno mniejsza w przypadku niepełnosprawnych. Myśląc o upowszechnianiu i współpracy z PFRON, warto eksplorować udział funduszu w finansowaniu projektów wspierających rozwój sportu niepełnosprawnych. Bez tej szerszej podstawy nie będziemy mieli zawodników na igrzyska paraolimpijskie.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pani poseł.

Poseł Małgorzata Niemczyk (PO-KO):

To jest to, co próbuję ustalić. Chciałabym dowiedzieć się, jaki jest procent dzieci. Wiemy, że dzieci w szkołach realizują podstawę programową i mają określoną liczbę lekcji wychowania fizycznego – czy to wszystko, co te dzieci mają od nas w ramach sportu? Wydaje mi się, że dla nich uprawianie sportu jest niezmiernie ważne, gdyż to rehabilitacja poprzez sport. Jakiekolwiek, nawet drobne, sukcesy odnoszone w sporcie budują poczucie własnej wartości. Wydaje mi się, że powinniśmy otoczyć większym udziałem finansowym dzieci i młodzież i pomyśleć o wykorzystaniu ludzi w naszych ośrodkach, aby niwelować liczbę nieumiejących pływać.

Przewodniczący poseł Ireneusz Raś (PO-KO):

To był wniosek, którym możemy zakończyć. Kierunek działań został nakreślony. Dziękuję. Wyczerpaliśmy porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia Komisji. Zamykam posiedzenie.